

Openbare bijeenkomst, Antwerpen, 18 september 1984

DE CHRISTUSGEEST IN HET AQUARIUSTIJDPERK

Aan het begin van deze bijeenkomst wil ik er u op wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denk u a.u.b. zelf na. Het is voor een mens altijd nog leerzamer zijn eigen fouten te maken dan die van anderen zonder meer na te volgen.

Als u een onderwerp wilt stellen is het welkom.

+ *Wilt u ons spreken, broeder, over de Christusgeest in het Aquariustijdperk?*

De Christusgeest in het Aquariustijdperk? Ja, daar kunnen we over praten, natuurlijk, maar van te voren wil ik een kleine definitie plegen. Wanneer wij spreken over de Christus in dit onderwerp bedoelen we de Christusgeest, een deel van het goddelijke, die als een soort emanatie kan af dalen over één mens of over vele mensen. Van het Aquariustijdperk hoef ik niets te vertellen. Dat is een nu aanbreekende periode van ongeveer 2100 jaar, een periode waarin het sterreteken Aquarius zou heersen. Een periode dus waarin techniek, broederschap en mensenliefde samen zouden moeten gaan.

En als u dat weet, begrijpt u dat we wel zeer aan het begin dan die periode staan. Wanneer we denken aan de Christus, dan denken de meeste mensen aan Jezus. Maar Jezus is een verschijningsvorm, een voertuig. De Christus zelf is een deel van de totaliteit, men zou kunnen zeggen een soort planeetgebonden deel van het goddelijke. Deze kracht werkt altijd op de mensen in en verschijnt in vele vormen en niet slechts in één. Mensen die bang zijn voor de komende tijd vooral die hopen dan op de wederkomst van Christus. Maar beseffen ze wat ze zeggen? Ze denken aan de terugkomst van een gloriërende Jezus, bijvoorbeeld. Maar wat is de essentie van datgene wat we Christus noemen? Het is een enorme liefde voor al het geschapene. Het is een voor de mensen bijna ontstellende rechtvaardigheid en het is daarnaast, denk ik ook, een vanuit menselijk standpunt vaak wonderdadige inwerking waardoor vele zaken kunnen ontstaan die op aarde niet wetenschappelijk voldoende verklaard kunnen worden.

Sta mij toe het zo te formuleren. Dit alles samenvattende moeten wij ons afvragen: In welke tijd van een Aquariusperiode zou die Christusgeest het hardst inwerken? En het antwoord dringt zich bijna op. Altijd weer wanneer de Christusgeest zich op aarde heeft gemanifesteerd was dat in periodes van verdrukking, van kwelling, om niet te zeggen van chaos. Het is of een chaotische situatie juist deze kracht meer tot leven wekt en of mensen, die onder chaos, onder dreiging en terreur lijden, ook meer openstaan voor deze kracht. We zouden moeten zeggen dat dus de Christusgeest op dit moment, op aarde wel merkbaar zou moeten zijn, kenbaar zou moeten worden, waarschijnlijk binnen een twintig, vijftwintigtal jaren.

We moeten niet denken dat de Christusgeest in het Aquariustijdperk nu eventjes orde op zaken komt stellen. Uiteindelijk, zoals Jezus zelf al zei: Hij is de weg, maar degene die daarvoor kiest, moet hem zelf gaan. De aarde is een school. Je leert op aarde hoe je evenwichten kunt vinden, hoe je harmonieën kunt vinden, maar ook hoe je tekort schiet. En zolang er een aarde bestaat en een mensheid, zal de scholing verder gaan. Laten we dus niet denken dat de mensheid de mogelijkheid krijgt om zonder zichzelf in te spannen, enige moeite te doen of enig offer te brengen, nu eventjes in een paradijselijk duizendjarig rijk terecht kan komen. Dat klinkt allemaal mooi, maar het is waanzin.

De werkelijkheid is dat de Christusgeest inwerkt op steeds meer mensen, dat in de meeste verschijningsvormen iets van die totaliteit zich uitbreidt onder de mensen: een nieuw denken, een nieuw beleven, een nieuw zoeken. En vergeet niet: zoeken is nog niet direct vinden.

Er is een ontstaan van een innerlijke belangstelling, een innerlijke gerichtheid en daarnaast waarschijnlijk een langzaam en voorzichtig je losmaken van de regels en de wetten en de disciplines die zolang de wereld hebben geregeerd om daarvoor in de plaats te leven vanuit je diepste innerlijk en daarin iets wonderbaarlijks, als een soort licht, te herkennen. Een proces dat zich op dit ogenblik reeds, zij het traag, zo hier en daar aan het voltrekken is. Een terugkeer naar een innerlijke waarde.

Er zijn altijd periodes geweest in de geschiedenis waarin mensen, ook wetenschappers, gedreven door een bepaalde ideologie, door bepaalde gevoelens, eenvoudig hebben gezegd: Wij willen alleen op deze manier werken. Om u een voorbeeld te geven: In de periode dat Duitsland nationaal-socialistisch geregeerd werd, heerste onder de erkende wetenschappers daar de stelling: experimentalisme is de enige juiste vorm van wetenschappelijke benadering en daarom heeft men zich o.m. tegen Einstein en nog enkele anderen gekeerd, want dat waren theoretici. Op dezelfde wijze zien we dat met het geloof, met sociaal denken gebeuren. Er is een bepaalde tendens in de wereld en op een gegeven ogenblik mag je eigenlijk alleen nog maar zus of zo denken en handelen. Niet dat men zegt: we ontnemen je de vrijheid, maar wil je passen in het kader van de gemeenschappen die er dan bestaan, dan moet je op een bepaalde manier denken en reageren.

De bevrijdende werking van de Christusgeest is nu juist dat: die betrekkelijkheid van al deze maatschappelijke normen en waarden laat inzien. Niet dat ze zegt: gooi ze opzij, maar: er zijn belangrijker dingen. En op het ogenblik dat je dat gaat begrijpen en gaat zoeken naar de meer belangrijke krachten in jezelf, dan komt er ook een ogenblik dat je in jezelf een licht hebt. Dat licht heeft de mensen altijd beroerd. Er is een tijd geweest dat men zei: God spreekt door mij, ik ben een profeet. Er is een tijd geweest dat men heeft gezegd: God heeft me geroepen, en men werd priester of kloosterling. Nu is er een tijd waarin hetzelfde klinkt in vele mensen en men niet meer zegt: Je moet in een bepaald systeem gaan, al zullen er zijn die dat proberen zo te vertalen. Het is: Je moet zelf de verantwoordelijkheid dragen voor je eigen leven, maar ook voor de relatie met je medemens. Het is: Heb je naaste lief gelijk jezelf en God boven alle dingen maar dan niet meer uitgedrukt als een geloofsdogma, maar als een beleving, als een werkelijkheid die van jou uitgaat.

En wanneer de mens dan zo gegrepen wordt, dan voel je al heel snel dat er in hem krachten schuilen die er altijd niet zijn en ja, in het begin doe je dat allemaal wat onbeholpen. De een tracht te magnetiseren, de ander gaat helderziende waarnemingen doen en weer een ander zoekt nog een nieuwe methode. Maar dat is maar een begin want diep in jezelf ga je begrijpen dat het gaat om een harmonie, een samenklinken, om een langzaam één worden met de mensheid zonder dat ik daarbij mezelf verlies. Ik wil mezelf niet oplossen in de mensheid, ik wil mezelf zijn als een waardevol deel van de mensheid, maar dan niet in strijd, maar dan juist in die eenheid, die samenwerking, die harmonie die noodzakelijk is.

Ik geloof dat je zo die werking van de Christusgeest wel best kunt vertalen in deze dagen. Er zullen steeds meer mensen zijn die op enigerlei wijze die roepstem horen. De een is misschien een bisschop die opeens besluit, zelfs tegen zijn overheid in, op te komen voor de verdrukten. De ander is misschien een of andere simpele broeder in een of ander klooster die opeens besluit toch maar iets van de vreemde kracht die hij in zich voelt, te gebruiken om de zieken die hij verpleegt, iets gezonder te maken.

De derde is misschien een warhoofd, punk mijnentwege, ik weet niet of het al uit de mode is, het gaat snel bij u tegenwoordig, maar iemand die in zichzelf voelt: Ja, de manier waarop ik leef en mezelf probeer te zijn, er moet toch nog iets anders zijn, er moet iets zijn van: ik beteken niet alleen in eigen ogen, nee, ik beteken door wat ik ben voor anderen en het feit dat ik die betekenis kan hebben is mij voldoende.

En stel nu eens, die gedachte heb ik al meer gesteld, dat er een soort gemeenschappelijk bovenbewustzijn is. Alle gedachten van de mens, alle gevoelens van de mens stralen uit. Ze hangen als een soort atmosfeer rond deze aarde en ze kaatsen steeds weer deze impulsen die je in jezelf hebt terug, soms versterkt. Als je aan een probleem denkt en je gaat er even op in die eenheid, dan krijg je misschien tien antwoorden en dan moet je zelf uitzoeken wat je past, maar je krijgt antwoord. En stel nu eens verder dat er steeds meer mensen door deze vreemde Christusgeest worden beroerd, steeds meer mensen dit gevoel van harmonie, van eenheid van de kracht van de vader in zichzelf gaan voelen, dan zijn die gevoelens en die gedachten mede in het bovenbewustzijn tegenwoordig. Het is of ze elkaar daar versterken, elkaar helpen en gelijktijdig nog een bron vormen van hulp en kracht voor degenen die misschien nog niet bewust in zo'n proces meewerken of zelfs maar onbewust er op afgestemd zijn, maar die gewoon in nood zitten en die daaruit dan toch die ene flits krijgen waardoor ze dan toch iets beter, iets juister dan de anderen, iets gelukkiger een oplossing kunnen vinden.

Dat proces zet zich voort. Steeds meer mensen gaan denken aan de medemens, niet omdat ze zo buitengewoon medemenselijk zijn, -het is een rotterm, net als naastenliefde, die dingen zijn doodgepraat, - maar doodgewoon omdat je gaat begrijpen dat je pas werkelijk jezelf kunt zijn wanneer je als het ware leeft in anderen. En dan zegt Christus, zoals Jezus reeds op aarde gezegd heeft: Dwing ze niet om in te gaan. Verkondig de boodschap, geef de kracht en drijf duivelen uit, genees de zieken in mijn Naam en de Naam des Vaders en ga verder. En dat zul je dan ook gaan gevoelen. In het begin zul je dan ook ongetwijfeld nog vastlopen in sektarisme van allerhande soorten. Mensen die ondanks alles niet gelukkig zijn wanneer er geen gezag is dat hen zegt: Zo moet je zijn, omdat ze nog niet kunnen vertrouwen op die kracht in henzelf. Maar het vertrouwen wordt sterker en sterker. Dan ontstaat er inderdaad een broederschap onder de mensen, een broederschap die behoort bij een hogere harmonie en een hogere wereld, ongetwijfeld, maar een broederschap die met al haar onvolledigheid, met al haar onvolkomenheden gelijktijdig toch de mensen helpt om meer bewust te zijn en steeds minder beheerst te worden door procédés, procedures en technieken.

Dan moet u niet denken dat de Aquariusperiode een tijd is waarin de techniek zal worden uitgebannen, maar de mens gaat de techniek beheersen en wordt niet, zoals nu in feite vaak het geval is, beheerst door datgene wat hij technisch heeft voortgebracht. Denk niet dat Aquarius aan alle bureaucratie een eind maakt, maar zij zal zich niet meer willen bemoeien met het leven van de eenling. Ze zal alleen maar proberen een kader te scheppen waarin die eenling zichzelf kan zijn. Ze wordt weer dienstbaar, in plaats van zoals nu als heerser op te treden. Dan komen we als vanzelf naar het gouden ogenblik van deze nieuwe era, het ogenblik dat er werkelijk vrede op aarde is omdat de mensen niet meer denken aan hun eigen macht en gezag, hun belangrijkheid, hun gelijk.

In de eerste plaats denkt men aan anderen omdat zij niet als vijand van die anderen betekenis kunnen hebben in zichzelf, maar alleen wanneer zij de verbondenheid die in hen leeft weten uit te breiden over de hele wereld.

En wanneer u mij dan vraagt: Spreek over de Christusgeest in Aquarius, wat kan ik dan anders doen dan deze, op een preek gelijkende rede te houden?

We zeggen: De Christus is er, ook nu. De Christusgeest is er, ook nu en ook in u, niet als een of ander dogmatisch wezen dat u zegt wat u moet zijn, maar als een vreemde kracht, een stille harmonie, als een sterkte, als een vreugde die u in uzelf soms ervaart een kort ogenblik en waaruit u dan de kracht put en het besef om als mens meer menswaardig te leven. Het is die Christusgeest die je zegt: Je bent niet afhankelijk van de plaats die anderen je in de maatschappij geven. Je bent afhankelijk van datgene wat je vanuit jezelf in die maatschappij voor anderen bent.

De mensen vergeten wel eens dat dat Jezus, die de Christus werd genaamd, een revolutionair was, maar hij was geen terrorist, hij was geen opstandeling zonder meer. Hij was iemand die zijn waarheid in zich vond, uitdroeg en konsekwent ook zelf daarnaar handelde. Het is niet alleen de zachte, de lieflijke en de lijdende Jezus die we ons voor ogen moeten stellen, want dan vergeten we iets. Dan vergeten we dat Hij aan de ene kant de gewone vreugden van de mens kon delen en er vrolijk mee kon zijn, (de bruiloft van Kana, het zogenaamde wonder van wijn), dat Hij aan de noden van de lichamelijke mens dacht en niet alleen aan de ideologie (de bergrede, de wonderbaarlijke vermenigvuldiging), dat Hij hard kon zijn toen Hij een snoer greep en daarmee zijn gesel zwaaiende, handelaars en geldwisselaars uit de tempel wierp. Jezus is niet alleen maar een lijdzame figuur, Hij is wel degelijk een strijder, maar het is een strijder die niet tegen mensen strijdt, maar tegen toestanden. Hij is een prediker, maar Hij verkondigt geen dwingende leer, maar geeft alleen een inzicht, nieuwe wijsheid. Die Jezus is in zijn tijd de bringer van nieuwe krachten. Zijn leerlingen doen wonderen en ze zijn niet de enigen want Kanaän werd in die dagen overspoeld door wonderdoeners, waarvan een groot gedeelte ook wel hebben gezegd dat zij de Messias waren. Maar Jezus deelde zijn Kracht met anderen. Hij vervulde hen van het besef van eenheid waardoor zij hetzelfde konden doen wat Hij deed, ook wanneer het een kwestie was van duivelen uitdrijven, van zieken genezen, of alleen maar schouwen in de harten van de mensen, zodat je de redenen van hun droefheid kon verstaan en daarvoor wat blijheid in de plaats kon geven.

Wanneer wij spreken over de Christusgeest in deze dagen, dan mogen we die eigenschappen van Jezus niet vergeten, want zij waren in zijn tijd en in de uitdrukking van zijn tijd de uitdrukking van de Christus. Een nieuwe openbaring, zou je kunnen zeggen, in die dagen. In deze dagen krijgt het allemaal een andere gestalte. O ja, er zijn meesters en leerlingen geweest, er zijn leraren geweest, er is een wereldleraar geweest en er is een wereldmeester geweest en die hebben ongetwijfeld vernieuwingen gepredikt, maar een vernieuwing die alleen van buitenaf moet komen, die alleen maar een systeem is en weinig waard is.

De sleutel tot de eigenlijke kracht die Aquarius eens zal openbaren ligt in de mens en het is vanuit die mens dat het bewustzijn van die kracht zich kan verbreiden zonder gelijktijdig slaven te maken van diegenen die kracht zoeken. Vrij ben je, mens. Na je dood zul je pas beseffen hoe vrij. Binnen een kader van mogelijkheden ben je vrij te bewegen zoals je wil. Zeg dat het leven een schaakbord is, maar je wordt niet bepaald als koning, als paard, als toren, als pion, als raadsheer, als dame. Je hebt de vrijheid om je over alle vakken te bewegen zoals je wil, volgens je eigen vermogens, je eigen kunnen. Je bent vrij, maar die vrijheid heeft pas betekenis wanneer je het geheel aanvoelt en niet alleen maar kijkt naar al de kleine blokjes waarop jij toevalling zou staan. En dat is niet rationeel zonder meer mogelijk.

Aquarius is de tijd waarin de ziel van de mens zijn wijsheid uitstuurt, terwijl het denken van de mens die wijsheid gebruikt om daardoor de redelijkheid op een juiste wijze te etaleren en te verwezenlijken. Is dit voldoende? Hebt u verder niets te vragen?

+ Wat is de plaats van de Kerk in het Aquariustijdperk?

De kerk is een gebouw. Wanneer een God een tempel heeft, dan is die gebouwd door de harten der mensen. Let wel, ik zeg niet, door de breinen van mensen, zoals een geloof een weten des harten is en niet een rationeel weten. Wanneer de kerk begrijpt waar het om gaat, dan zal zij proberen om de leer die zij verkondigt zelf volledig in de praktijk te brengen, in die-nende nederigheid, niet met pompen status, niet met een organisatievorm vol hiërarchieke wegen, statuten en noodzaken. De kerk zal terug moeten naar de gelovigen. De gelovige moet God beleven, niet de kerk. God verkondigen. Wanneer de kerk dat begrijpt, ik vraag mij af welke kerk u bedoelt? Er zijn er een paar waarvan ik aanneem dat ze niet zullen willen begrijpen, maar wanneer de kerk dat begrijpt dan zal ze langzaam maar zeker haar uiterlijkheid, haar ritualisme verliezen en daarvoor in de plaats worden een vereniging van zielen met God. Als dat gebeurt dan heeft ze inderdaad alle redenen om te bestaan. Dan zal ze niet vragen: Ben je gedoopt of niet? Beken je onze waarheid of die van een ander? Ze zal zeggen: Zoek je God? Wil je God beleven? Of wil je met ons samen de harmonie van God een ogenblik waarmaken? Wees welkom, zonder enig voorbehoud, zonder enige verplichting.

Een kerk die zegt, vanuit ons geloof, zoals wij het formuleren: Wij voelen de noodzaak om in mensenliefde voor mensen te zorgen. Niet in grote lijnen denkende voor de komende duizend jaar, maar kijkend naar de noden die er nu zijn en op God vertrouwend voor morgen.

Ik vrees dat vele van de kerken in deze tijd tot een dergelijke verandering niet in staat zijn. Het geloof is langzaam maar zeker een denkgewoonte geworden waarbij de innerlijke waarden op zijn minst genomen licht verminkt zijn. De kerk heeft een hele hoop posities weg te geven, belangrijkheid, macht, zij het geestelijke, maar toch macht. Ze heeft in alle schijn van nederigheid die ze haar volgelingen oplegt voor velen de mogelijkheid gegeven tot stille zelfverheerlijking en zolang ze dat blijft doen, zal ze gedreven worden door degenen die in zich die zelfverheerlijking het belangrijkste vinden. Gedreven worden door hen die in de koude letters van regels geloven en niet in God die werkt in de harten van alle mensen. En dan zal die kerk tenonder gaan.

En u zegt: Wat is de plaats van de kerk in Aquarius? Ik denk dat wat overblijft van de kerken, de kerken zoals ze nu bestaan, langzaam wegsmeelt tot het een aantal sekten worden met wat simpele gelovigen en een paar zichzelf verheerlijkende leiders. En wat overblijft is een gemeenschap van zielen. Ik denk niet meer aan een kerk met kathedralen of koninkrijkzalen of wat dies meer zij. Ik denk aan een kerk die op elke plaats en op elk ogenblik, wanneer er wat rust en stilte is, samen kan komen en dan automatisch een quorum heeft, een juiste hoeveelheid tenminste en de mensen zullen in stilte samenzijn, ze zullen de eenheid ervaren zoals dat eens bij de agapès bij de eerste Christenen het geval was. Misschien zullen ze tafelen samen, misschien zullen ze zingen, misschien zullen ze alleen maar mediteren, maar ze worden beroerd door een eenheid en God spreekt in hen. De kerk van de toekomst is het Pinkstergebeuren oneindig herhaald en dan zal dat ongetwijfeld vormen kennen. Sommigen zullen het Christelijk, anderen Rooms-katholiek willen formuleren, weer anderen zullen het zoeken in de verschillende richtingen die nu zijn voortgekomen uit de leer van Mohamed of de vele varianten die bestaan van Boeddhisme, Hindoeïsme of zelfs Shintoïsme of wat dies meer zij. Want de vorm is voor een mens vaak noodzakelijk om wat in hem leeft voor zichzelf nog enige gestalte te geven. Maar het zal geen dwang meer zijn op anderen. De tempel die je bouwt voor God bouw je in jezelf, niet in de harten van anderen. De God die in je leeft manifesteert zich als godheid, niet als een deel van jouw persoonlijkheid, maar door de manifestatie van die godheid weet je wat je moet zijn en wat je moet doen. Ik denk dat er veel gelovigen zullen zijn in het Aquariustijdperk, maar ik denk dat er weinig kerken zullen zijn. Voldoende?

We kunnen aan dit alles misschien nog een klein stukje toevoegen. Laat ons eens spreken dan over de waarheid. Misschien is dat op een avond als deze ook belangrijk. De waarheid is wat we zelf innerlijk willen en denken, niet datgene wat anderen ons opleggen. Wanneer u een geschiedenisboek leest, dan leest u leugens, niet omdat wat er in staat geheel onwaar is, maar omdat de werkelijke samenhangen en belangrijkheden eenvoudig weggewerkt worden. Zelfs wanneer u een bijbel leest dan zult u daar vele dingen in vinden die niet behoren tot de tijd waaruit zij pretenderen te stammen. De anekdotes die we aantreffen werden al lang verteld voordat een bepaalde vorst of profeet of wie dan ook er volgens de bijbel deze beleving had. Denk bijvoorbeeld aan de kinderen door de beer verslonden omdat ze kaalkop riepen naar de profeet. Nu kan ik mij voorstellen dat ze dat deden, maar het verhaal is zo oud dat we het terug kunnen vinden in bijvoorbeeld legenden in Indië die zo oud zijn dat ze gedateerd moeten worden in de tijd van, of zelfs nog na de tijd van Ur, d.w.z. de tijd dat Abraham wegtrok. Toch is die legende veel later in de tijd geplaatst als een voorbeeld van de algoddelijke hoogheid. Men heeft een verhaal verteld om duidelijk te maken hoe groot de God van Israël was, maar men heeft er niet bijgezegd dat het niet echt gebeurd was.

Men heeft liederen en gezangen voor God, maar vele ervan zijn niet geboren in de harten van degenen die zogenaamd als dichter of verkondiger optreden. Ze stammen uit Babylon, Assyrië, zelfs uit Griekenland, uit Egypte. Let wel, wat ik hier zeg is letterlijk waar. Wanneer we waarheid zoeken, kunnen we dat niet zoeken in hetgeen ons overgeleverd is zonder meer. Zelfs wanneer je een wetenschappelijk werk leest vol berekeningen, zou je sommige berekeningen nog eens na moeten gaan. Het is toch al voorgekomen in Engeland dat iemand een fout in een berekening maakte die werd afgedrukt en nog dertig jaar daarna ging ieder uit van die formule en vroeg zich af waarom ze zo weinig resultaat had. Dat is in de moderne tijd gebeurd.

Je staat zelf voor het herkennen van de waarheid. Hoe kun je de waarheid herkennen als je niet eerlijk bent tegenover jezelf? Wanneer je niet tenminste in jezelf waar durft te zijn?

Wanneer je denkt aan Aquarius, want wat dat betreft hoor je misschien nog bij degenen die zich met UFO's bezig houden, vraag je dan eens af waarom je denkt dat het dan in orde zal komen en waarom u zich zo weinig afvraagt hoe u iets in orde kunt maken. Misschien vindt u dan een waarheid omtrent uzelve: Dat u bang bent voor bepaalde aansprakelijkheden, dat u bepaalde verantwoordelijkheden niet wilt dragen, dat u te bang bent iets te verliezen wat u meent te hebben. Het kan leerzaam zijn.

Vraag u eens af wat u wezenlijk gelooft, echt, diep, waar gelooft. Niet de formulering, maar: "Hoe is het voor mezelf?" Misschien vindt u een waarheid die ontstellend is omdat zoveel van wat u in uw geloof klakkeloos aanvaard hebt, eigenlijk alleen maar een aanwendsel is en geen beleving. Maar als u beleving overhoudt, dan hebt u de sleutel gevonden niet alleen tot de waarheid, maar ook naar een groter bewustzijn, een juister beleven, een beter bestaan. Er zijn duizende wegen die tot de waarheid leiden, maar geen enkele weg die tot de waarheid voert voor u kan beginnen met een leugen. Onbegrip? Ja. Dwaasheid? Ja. Ze kunnen alle aan het begin staan van een tocht naar de waarheid, maar een leugen, dat niet. En jezelf niet toe willen geven wie of wat je bent, het zoeken naar een mooie uitlegging voor hetgeen je doet of laat, dat zijn de dingen die je de tocht naar de waarheid onmogelijk maken. Als er iets is waar de mens verliëfd kan op geraken, dan is het die illusie die hij omtrent zichzelf in zichzelf heeft opgebouwd. Realiseer u dat.

Wanneer we spreken over de Christusgeest zoals we daarnet gedaan hebben, dan moeten we begrijpen dat een aanvaarding daarvan geen formulering is of niet maar alleen een wilsakte, maar dat het een beleving is, dat het een stil-zijn is tot er iets in je spreekt.

Wanneer we spreken over een Aquariustijdperk, denk dan niet aan dwingende sterren. O zeker, uw reis door dit deel van het heelal heeft ermee te maken. De uiterlijke condities variëren. U zult ongetwijfeld andere stofwolken op uw tocht door de ruimte ontmoeten en die zullen invloed hebben op de werking van uw zon en misschien zelfs indirect op de baanverhouding tussen de verschillende planeten. Dat is denkbaar. Maar Aquarius zoals u het ziet en zoals we het allemaal willen zien is toch vooral een innerlijke toestand. Aquarius is niet een dwingende macht van buitenaf, het is een bron in jezelf, het is een nieuwe mogelijkheid die je ontdekt, het is een nieuw bestaan dat je tot uiting kunt brengen, en dat is belangrijk. Ik heb natuurlijk gemakkelijk praten, ik weet het wel. Ik ben dood en u moet nog. Aan de andere kant: ik leef en ik vraag me soms af: hoeveel van u is er al dood? Het is niet prettig als je het zo zegt maar het is wel waar. Want als je eenmaal bent overgegaan, zoals men dat netjes uitdrukt, dan leer je dat niet kunnen opgaan in anderen, niet uzelf kunnen vergeten in het deel zijn a.h.w. met anderen, eenzaamheid betekent, verlatenheid, de troosteloosheid van droeve, grauwe sferen waarin schimmige gestalten rondwaren zonder elkaar wezenlijk te willen zien of te willen kennen. Dan weet je dat je alleen vanuit die harmonie, vanuit de innerlijke kracht en vreugde die bestaat in het samenzijn, het samengaan met alle vormen, gestalten en gedachten die je bereikt en daaruit waarlijk lichtend kunt zijn.

Is het soms niet waar dat in uw wereldje het er soms maar allerslechts uitziet? Economisch gaat het ons niet zo goed. Politiek liggen de zaken moeilijk. De vrede is in gevaar. De publieke moraal is niet meer te overzien. In een moeilijke tijd leeft u. Ja, u leeft natuurlijk langer dan al uw voorouders. U hebt veel meer tijd om te leven. U hebt een betere voeding. U leert veel meer. U kunt veel meer. Vroeger als een graaf geluk had, dan had hij een valsgestemde bard met een nog minder goed gestemde luit. U draait aan een knopje en de hele wereld schettert en toetert u toe in de meest perfekte vorm. U hebt het zo slecht. Zie maar liever eens naar de feiten, lieve mensen. Waarom hebt u het zo slecht? Omdat u hangt aan uiterlijkheden en u niet vraagt: Wat zit er in mij? U moet die waarheid in uzelf eerst vinden en aanvaarden en dan denken anderen dat je gek bent omdat je niet wilt verdienen maar het ver hebt vergeten en probeert te dienen. Maar in het dienen, ondanks alles, voel je zelf, krijg je een zekere vrijheid, krijg je toch ergens een licht en een kracht waarmee je zelfs in de meest hopeloze dagen tot jezelf zegt: Ik kan niet anders, ik moet verder gaan. Dat komt omdat de waarheid aan het begin staat.

Niemand kan u welvaart en geluk voor altijd beloven, de Christusgeest niet, de Aquariustijd niet en kerken beloven het u soms wel, maar dan is het, om een vriend van mij te citeren, heel vaak tegen contante betaling zonder garantie van levering van die plaats in de hemel waarover men het heeft. Laten we eerlijk zeggen: Waarheid ligt in onszelf. Wanneer wij ten aanzien van onszelf niet waar durven en kunnen zijn, wordt onze hele wereld één warnet van leugens, van misvattingen, van zelfbeklag, van fata morgana. Maar als we waar durven zijn voor onszelf, dan bouwen we in onszelf, vergeef me de term a.u.b. een tempel voor God, een tempel die u niet moet zien als een gebouw of een schitterend verlichte grot met een altaar. Een tempel is eenvoudig een plaats waar God kan zijn. Waar waarheid is, daar kan God zijn. Waar God kan zijn, daar is bewustzijn, daar is ontwikkeling mogelijk, daar is groei en vrijheid, daar is harmonie denkbaar. En eerst daar waar harmonie ontstaat en eenheid met alle dingen, althans beleefbaar, hoe weinig ook, daar hebben we de sleutel gevonden tot de hoge werelden van de geest, tot de vrije werelden van het licht en tot de alomvattende vrijheid waarin wij niet meer onszelf zijn, maar waarnemend en deel hebbend het totale leven voor onszelf bezitten en gelijktijdig de uitvoerders zijn van de waarheid en het leven van anderen.

Vergeef me dat ik u deze toegift heb aangeboden. Misschien bent u het er niet mee eens, maar bedenkt u dan maar één ding: Christus kan de duivel uitdrijven, maar uw pretenties niet. God in zijn rechtvaardigheid kan u alles vergeven, maar uw zelfmisleiding maakt het u onmogelijk die te aanvaarden. Wanneer u werkelijk verder wilt gaan, en ik neem aan dat u hier bent omdat u verder wilt gaan, vraag dan niet naar namen, vraag niet naar zekerheden, vraag uw eigen hart en laat de waarheid die u daarin erkent uw leven verder leiden, uw daden verder bepalen, dan verzeker ik u dat uw eerste zoeken naar waarheid de Christus maakt tot een kracht die in u woont en u maakt tot waarschijnlijk geestelijk toch een perfect lid van alles wat Aquarius kan voortbrengen en bepalen.

I M P R O V I S A T I E

----- -liefde, rechter, edelmoedigheid

*Er is een rechter in het dal
er is een dag die komen zal
waar ieder voor die rechter staat
en al zijn waan, zijn schijn
en zijn illusies achterlaat
om slechts voor hem zichzelf te zijn.
Maar de liefde die in de rechter leeft
de kracht die alles leven geeft
die alle zijn met zijn doordringt
die in de stilte liederen zingt
die spreekt geen oordeel, laat begaan
en laat je uit jezelf bestaan
omdat in edelmoedigheid
hij juist de mens weer heeft bevrijd
van ban en dwang van schuld en macht
maar slechts hem tot zichzelf bracht
opdat hij in zijn ik-bestaan
uiteindelijk breken zal met waan
van eigen exclusiviteit
van eigen zijn, oneindigheid
van al zijn macht en parochie en wegen
vol van onveranderlijke zegen
goedkeuring der totaliteit
en levend als zichzelf beseffen zal
ik ben een deel van eeuwigheid
ik ben een deel van alle zijn
en kan slechts door mezelf te zijn
niet oordelen hier voor de tijd
levend met edelmoedigheid
die anderen als zichzelf aanvaardt
vindend band en liefde met het al
waardoor mijn leven eerst zichzelf
waard geworden is en wanneer ik dan
diep in mezelf veroordeling en oordeel mis
en slechts nog ken die grote kracht
die alle zijn in zich aanvaardt
dan spreekt de rechter in mij uit:
wees welkom want je bent het leven waard.*